

גליון ל"ב

פרשת וישב
תשפ"ב

"הגזירה אמת - והחריצות שקר!" "השגחה פרטית" זה לא מה שרוצים - אלא מה שצריכים !!!

"הנושא של 'השגחה פרטית' שונה לחלוטין. הכוונה היא שבכל המצב בו אנו חיים, ה' משגיח עלינו, על כל אחד ואחד מאיתנו. אנחנו לא לבד בשום מצב. לא מסתכלים עלינו בכללות, לפי סקר או לפי סטטיסטיקה כללית, אלא השי"ת נותן לכל אחד מאיתנו בדיוק מה שטוב ונצרך לנו, באותו הרגע. גם כשפרצה שריפה בבניין, הקב"ה קובע מה בדיוק צריך להישרף ומה לא, בפרטים הקטנטנים ביותר. וכשדירה שלמה עולה באש, ואילו על שולחן השבת הערוך לא הגיע אפילו גרגר אחד של פיה - הקב"ה הראה לבעלי הדירה: אני אתכם. אני משגיח עליכם באופן ישיר ואני מראה לכם שאני זה שקבעתי בחכמה עליונה מה צריך להישרף ומה יינצל מהשריפה. כשחסר לאורך מאה שקל או מחיר נסיעה באוטובוס והנה הכסף מגיע אליו בצורה מיוחדת, הקב"ה מראה לו: לא, לא טוב לך לחיות בעולמי עם מליון שקל בכיס. אין זה תפקידך בעולם ללמוד תורה מתוך עושר. אבל אם אני רוצה שיהיו לך מאה שקלים שחסרים לך - אתה תקבל אותם, לפעמים באורח פלא. מדוע? כי אני משגיח ושומר עליך, כל רגע, כל שנייה. כל מה שמגיע לך, אבל בדיוק - תקבל ממני!!!"

"לפני כשבועיים סיפר אברך ב'עלון ההשגחה'

על המעטפה שהכל בסייעתא דשמיא ובזכות זה אותר בעל האבידה מיד. יהודים פגעו במישהו, ביקשו את סליחתו ומיד נושעו. בחור נכנס לחדר ההלבשה בחוף הים, הרים ארנק מלא בכסף וכרטיסי אשראי, עם תעודת זהות של... דוד שלו, וכן הלאה. אבל הרבה אנשים מספרים סיפורים כדוגמת זה שה'רב - קו' שלהם היה ריק, בכיס היה להם רק 25 שקל להטעין אותו ואז, באורח פלא, הגיעו להם חמשת השקלים הנוספים. אברכים מספרים על קשיים כלכליים גדולים ועל כך שהיה חסר להם מאה שקל לקניות לשבת ובאורח פלא - המאה שקל הגיע. השבוע סיפרו על בנין מגורים שעלה באש בבני ברק, דירות שלמות נשרפו, כולל דירת קרקע שניזוקה קשה מאד, חוץ משולחן השבת, שעמד ערוך ומוכן, עם מפה צחורה וכלים נאים, ואפילו פיח לא הגיע לשולחן. הכל נשרף, חוץ משולחן השבת."

"נו, ומה גורם לך לא להרגיש נעים בכל זה?", שאלתי. "אני שואל אותך; לא היה עדיף לזה שהיו חסרים לו כמה שקלים לנסיעה באוטובוס והוא השיג אותם באורח פלא, שהקב"ה יתן לו רכב פרטי? לא היה עדיף לאותו אברך שחסר לו מאה שקל והם הגיעו אליו בצורה ניסית, שהקב"ה יתן לו מליון שקל, שיפתרו לו את כל הטרדות הכספיות שלו? אני לא מבין; אם תשאל את המשפחה מבני ברק, שחצי מדירתם עלתה באש ושולחן השבת נשאר, הם בודאי יגידו לך שהיה עדיף להם שרק השולחן שלהם יישרף וכל הדירה תישאר שלמה. אם כך, מהי ההתלהבות מכל הסיפורים האלה?..."

ענה לו הרב גנוט: "שאנחנו מדברים על כך שכולנו מונהגים ומושגחים בהשגחה פרטית", "אין הכוונה שאנחנו מבקשים משהו והקב"ה מיד שולח לנו אותו. השי"ת שלח אותנו לכאן לתפקיד מאד מוגדר, המתאים רק לנו, והוא מעניק לנו את כל הכלים, וגם את כל הקשיים והנסיונות, בדרך להשגת המטרה לשמה באנו לעולם. יש אנשים שה' שלח אותם לעולם כדי להתמודד עם נסיון העושר, ולשם כך הוא מעשיר אותם, ויש כאלו שה' שלח אותם לעולם הזה כדי להתמודד עם נסיון העוני, ולכן הם עניים. יש משפחה שהתפקיד הרוחני שלה כעת הוא להתמודד עם חיי תורה למרות שדירתם נשרפה ויש כאלו, רחמנא ליצלן, שנבחרו להתמודד עכשיו עם מחלה, ולכן הם חולים."

בפרשתן (לז טו), 'וימצאהו איש תועה בשדה', כתב הרמב"ן בהאי לישנא. 'וליהודיענו עוד, כי הגזירה אמת (מה שגזר וקצב הקב"ה על האדם כן יקום ויהיה) והחריצות (ריבוי ההשתדלות) שקר, (וראייה מכאן) כי זימן לו הקב"ה מורה דרך שלא מדעתנו להביאו בידם. ולזה נתכוונו רבותינו (בר"ר פד יד) באמרם כי ה'אישים' האלה (וימצאהו 'איש', וישאלהו 'האיש', ויאמר 'האיש') הם 'מלאכים', שלא על חינום היה כל הסיפור הזה, להודיענו כי עצת ה' היא תקום, עכ"ל."

והיינו, שלא יועיל לאדם שום השתדלות והתחכמות לשנות ממה שנגזר עליו, ובפרט בעניין הפרנסה כמו שאנו אומרים 'כי הוא א-ל-ל זן ומפרנס לכל... ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא' - מקרני ראמים ועד ביצי כינים, ואין הברכה והשפע תלויים כלל במעשי ידי אדם, א"כ מדוע ייגע לריק הרי ריבוי השתדלות לא תגדיל קצבתו, כדכתיב (שמות טז יח) 'ולא העדיף המרבה, והממעט לא החסיר'."

נוראות כתב רבינו אברהם בן הרמב"ם בפירושו על התורה (לז יג), כי מתחילה שמר יעקב לבל יימצא יוסף עם אחיו לבדם אחר שידע כי שונאים הם אותו, ומי יודע... ומכל מקום אין עצה ואין תבונה כנגד ה', כי בהגיע העת שהועידו מן השמים למכירתו כבר נשלח למקומו ע"י יעקב אבינו בעצמו, שאמר לו 'לך נא ראה את שלום אחיך', ומזה נתגלגל דבר המכירה למצרים.

מידי דברנו ב'גזירה אמת והחריצות שקר' ישנה טעות נפוצה, והיטיב להגדירה הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט (מתוך טורו הנפלא המתפרסם ב'תד נאמן' בימי רביעי): יום אחד הלכתי ברחוב ופגשתי חבר, שלא ראו עליו כל כך את 'מנוחת נפש הבוטח' (לשון החובת הלבבות). שאלתי אותו 'מדוע פניך רעים', והוא אכן ענה לי, שטרודת אותו דאגות הקיום והפרנסה, וכו' [כמו כולם]. אמרתי לו: ידידי, יש לי עצה בשבילך, יוצא מידי שבועיים עלון בשם 'השגחה פרטית' ובו סיפורי השגחה פרטית מופלאים, כדאי לך לקרוא. לא תמיד כל הסיפורים מסעירים. אבל זה יפה לשמוע כיצד בכל יום ישנם עשרות סיפורי השגחה פרטית. כאן אתה גם יכול לקרוא סיפורים מעניינים וגם להתחזק, שהקב"ה משגיח ושומר עלינו בכל רגע, על כולנו."

חברי פגש אותי, מספר הרב גנוט, כעבור שבועיים, ושאלני האם יש לי חמש דקות פנויות. "אני קורא את עלון ההשגחה הפרטית, כשיש לי מעט זמן, ומאד נהנה. אבל משהו לא מרגיש לי טוב ואשמח לשמוע מה יש לך להגיד על כך."

"ובכן?"
"יש סיפורים מופלאים ומיוחדים. שני ילדים מצאו מעטפה בסעודת אירוסין עם 300 דולר עליהם נרשם בכתב יד 'בסייעתא דשמיא'. אביהם זיהה מיד את כתב היד. היה זה כתב היד של אביו, סב החתן, שרשם לעצמו

נר זיכרון לנפש נקי וצדיק מרביץ תורה לעדרים ר' בועז בן ר' יהודה קסלר זצ"ל. ווי על דאברין, מי יתן תמורתו...
נטפי ניחומים למשפחתו הנכבדה והמרוממת - בעל הנחמות ירפא שברונכם.

א"י גוט ווארט
מאגזין המשפיע
והמנצח שיי"א

"סביבון סוב טוב" - רמזים במנהג הסביבון

מנהג ישראל קדושים לשחק ביומי דחנוכה ב'סביבון', לרמז לו, שאין דבר נעשה כאן בעולם ללא שיכיריו עליו מלעילא - כמו שאי אפשר לאדם להחליט האם ה'סביבון' יפול לצד אות ה' או נ' וכד', ואף אם יסובב את הדריידעל בכל כוחו, ובכל הנעערווע" (עצבים), גם לא יועיל לו דבר, ורק דבר אחד 'ריוויח', שיצטרך הסביבון להסתובב עוד סיבובים רבים, בכדי להגיע אל מקומו הנגזר עליו, כך הוא לדידן, אין ביד האדם לשנות אפילו כמלא נימא את מה שנגזר עליו, וכל הריבוי בהשתדלות רק יגרמו לו שיתסובב עוד סיבובים רבים עדי בואו אל המנוחה ואל הנחלה. ואף שבוודאי מחויב האדם לעשות 'השתדלות', וכדכתיב 'וברכתיך בכל אשר תעשה', ואף גם זאת נרמז ב'סביבון' שאם לא יתחיל לסובב אותו אזי יהיה ה'סביבון' כאבן דומם בלי שום תנועה... אך מכל מקום המרבה ב'סיבובים', לא ירוויח מאומה, אין לו לאדם אלא לעשות את המוטל עליו, ותו לא מיד ...

גם דבר זה נרמז ב'סביבון', שהוא מסתובב למטה אך ורק על ידי הסיבוב מלמעלה, כיוצא בו היא הנהגת העולם, שכל מה שמסתובב כאן למטה מסובב על ידי שוכן מעלה.

עוד אמרו לרמז, כי כפי שיסובב עצמו פנימה אל הבורא יתב"ש כך יזכה לסובב עצמו החוצה מסבך צרותיו.

שנאבד לו כרטיס אשראי. לא חלפו חמש דקות ומישהו התקשר לדווח על לו מצאית הכרטיס, לפי מדבקה עם שמו ומספר הטלפון שלו שהייתה דבוקה לכרטיס הישורכראט. האברך הנוכח לא הבין מהיכן הגיע מדבקה עם שמו לכרטיס האשראי שלו, עד שפישפש בכיס חליפתו וראה שמהגנן שהיה לו בכיס, נשרה המדבקה עם שמו ו...נדבקה לכרטיס האשראי...".

"מה סיפור כזה אומר? שהקב"ה רצה שכרטיס האשראי שלו ייאבד ושהוא יתמודד, במשך חמש דקות, עם תחושות לחץ ודאגה. אבל הקב"ה רצה שבדיוק כעבור חמש דקות מישהו יתקשר להודיע לו שהכרטיס

שהייתי צריך, כדי להראות לי שאני, כמו כל יהודי, מושגח ומונהג בהשגחה פרטית. יש גדולי תורה, ואפילו יהודים 'רגילים', שזוכים שבכל פעם שהם פותחים גמרא, היא נפתחת להם בדיוק בדף שהם צריכים. יש יהודים רבים שבכל פעם שהם לומדים גמרא במהלך השבוע, הם נתקלים בנושא או פסוק מפרשת השבוע. מה זה נותן? זה ממחיש להם שהקב"ה משיג עליהם באופן פרטי, תמיד. הוא מחייך אליהם ואומר להם: "אני אתכם בכל רגע..."

סיכום: השגחה פרטית זה לא מה שאתה רוצה, אלא מה שאתה צריך!...

וקרשתו מכל הזמנים בענייני שבת מרכא קדישא

לנצל את טבעת הקידושין מהקב"ה.

בזוה"ק (ח"ב פח). שנהוג לאמרו בליל שב"ק (קודם קידוש) מדבר בשגב ורוממות הזמן של ליל שב"ק שבו פתוחים כל שערי הברכה, וממנו תוצאות חיים לכל ימות השבוע הבעל"ט.

נמצאנו למדים כי בשבתות אלו של 'זמן החורף' הבעל"ט כאשר השב"ק מקדמת לבוא - אנו זוכים בחסדי ה' לייג' שעות לערך שכל השערים פתוחים לרווחה, וכל הרוצה ליטול יבוא ויטול...

מעתה 'בואו חשבון', יתבונן כל אחד בעצמו ובסדר יומו היאך עובר עליו ליל שב"ק, אותו הלילה שכיום יאיר לגודל קדושתו ואורו, כמה שעות מנצל הוא להתרומם בקדושת השבת בתורה ועבודה ושירות ותשבחות לקל אשר שבת ברא, וכמה שעות עוברים לבטלה ח"ו... סיפר הגה"צ רבי יענקל'ה גליסקי זצ"ל במתק לשונו, פעם נכנסת אל הקצב דמתא לקנות בשר, והנה כל האטליו בוקה ומבולקה, הארונות והשולחנות מוזזים לקרן זוית, ממש 'ונהפוך הוא'... הקצב ועוזרו ורכבים על הארץ ובודקים בחורים ובסדקים. שאלתי מה אירע, וספרו לי שה'עזר כנגדו' של הקצב הגיעה לאטליו לסייע, והורידה את טבעת היהלום ששוויה מסתכם בהון עתק מאצבעה, ועתה, שוד ושבר, נעלמה הטבעת, והכל עסוקים בחיפוש אחריה. יצאתי החוצה והבחנתי בחתול היושב בתוך פח האשפה ועוסק ב'ליקוט עצמות' ובאכילת שיירי בשר שזרקו מהאטליו אל הזבל, לפתע נגלה לעיני איך שהחתול הרים חפץ נוקשה, משמש בו והריח אותו מכל צדדיו, והשליך אותו ושב לנבור בתוך הפח, הסתכלתי היטב וראיתי שהיה זה הטבעת בכבודה ובעצמה. רציתי לזעוק אל החתול, אוי טיפש שכמותך, היה בידך טבעת יקרה אשר בדמי שוויה היית יכול לקנות בשר ערב ומשובח שיספיק לך לכל 'אריכות ימים ושנים', והשלת אותה כי היה עדיף לך בשר סרוח... אך כך הוא טבעו של חתול, וסיים רבי יענקל'ה את דבריו, אכן אנחנו בני אדם שיש בנו דעת, אל נשליך טבעת יהלום עבור בשר סרוח...

לידין ייאמר, ליל שב"ק הוא ה'טבעת קידושין', בו מקדש הש"ת את עמו באהבה רבה ובאהבת עולם, וכמו שאומרים בתפילה 'אתה קדשת' (כמבואר במטה משה" סי" ר"ג), ומבאר ה'אבודרהם' שליל שבת הוא בחינת קידושין בין כנסת ישראל לקב"ה. (ובבוקר הוי שמחת הנישואין, 'שמח משה' ובמנחה זה הייחוד 'אתה אחד') הבה נזהר שלא להשליך את הטבעת היקרה בעד הבלי העולם... (הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א, שיחת הכנה לקבלת שבת, ביהמ"ד 'צאנו' - צפת, פרשת 'וצא' תשפ"ב).

אלא אדרבה, מן הראוי לכל 'חכם לב' לקבוע לעצמו זמן לעסוק בתורה בליל שב"ק, לא לזרוק את הטבעת, אלא לענוד את הטבעת... ומה עוד שקדושת השבת מסייעת ביותר להשיג עומק הבנת התורה, וכמו שנאמר ב'אגרת השבת' לבעל האבן עזרא' בכל יום ימצאו שערי תבונה, וביום השבת יפתחו מאה שערים, וכן כתב ב'שיטה מקובצת' (ביצה טז). שעל ידי הנשמה יתירה 'חל עליו שפע אלוקי ושכל יותר לעסוק בתורה ולעיין במעשה ה', וכך כתב גם ה'דרישה' ('אורח סי' תל ס"א) וז"ל, גם יום השבת הוא המוכן ומזומן ללמוד בו שיש לו סגולה מצד יתרון הנפש שבאדם בשבת להועיל לכל מבקש תורה, עכ"ל.

וכך העיד על עצמו הגה"ק ה'חזון איש' זצ"ל, שביום השבת היה יורד לעומקא דשמעתתא ונגלים לו תעלומות שהיו סתומים וחתומים בפניו בימות השבוע. ומכאן, שהשעה שעת הכושר היא לעסוק עם בניו בתלמוד תורה, כי אז ליבם פתוח לקלוט את הנלמד.

ולא בשמים היא' - לנצל את השבת ללימוד תורה שזה הדביקות האמיתית בקב"ה, ודוגמא ולמופת מניצול הזמן בשב"ק: יהודי יקר ממזכי הרבים שלח לי מודעה מסדרי הלימוד המתקיימים בבית הכנסת "שומרי החומות" בירושלים, והרי לפניכם חלק מהרשימה: סדר "אתה קדשת - בליל ש"ק. סדר "מקדשי שביעית" - ללימוד הלכות שבת לילדים בליל שבת. כולל "צפרא דשבתא" פארטאגס - שעה קודם הנץ. כולל "תכנת שבת" - לימוד שעתיים אחר הנץ. כולל "תוספת שבת" - מוצ"ש בשעה 20:00. וקוב"ה אומר "חזו בני חביבי, דמשתכחין מפיצוחים ועיתונים, ושאר שריפות זמן ועוסקין בחדוותא דילי..."

יטען הטוען: הלא "שינה בשבת תענוג", ומה העבודה הזאת לנו? אומר ע"כ הגר"א זצ"ל, "גלידה" זה תענוג, אבל מי שאוכל הרבה לא ינהה אלא יקוץ בגלידה, כך צריך להתייחס לשינה בשבת, כתענוג, ולא כ'עבודת השבת'. [סייג חשוב: שבת ניתנה לענוג ומנוחה, ולא כיום שבו עוד יותר חייבים ללמוד, ובל"ג נרחיב ע"כ באחד העלונים הבאים].

לעברו בכל לבבכם התחזקות בעבודת הלב - זו תפילה הכל פליל !!!

בפרשה הקודמת (לב ט), 'אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכה והיה המחנה הנשאר לפליטה', וברש"י, התקין עצמו לשלשה דברים, לדורון, לתפלה, ולמלחמה. נוראות למדנו בפרשתן בכוחה של תפילה להושיע את האדם המתפלל ולהצילו בגשמיות וברוחניות, כי הנה כתיב בפרשה (לב ו) שיעקב שלח לאמר לאחיו עשו 'ויהי לי שור וחמור צאן' וגו', ומבאר רבינו בחיי, שבאמת היה לו להקדים את הצאן ולאחר מכן לומר 'שור וחמור', שכן הוא הדרך בכל מקום, מפני שהצאן הוא המין הנכבד והנבחר מכל הבהמות (ומוכיח כן מתוך הפסוקים הנאמרים באברהם ויצחק שתמיד מין הצאן קודם לכל הבהמות).

ומה שלא הקדימו בכתוב הזה, לפי שלא רצה להתריס כנגדו, שהרי כל כעסו של עשו על יעקב היה על לקיחת הברכות, ומעשה זה היה ע"י צאן וכמו שאמרה רבקה ליעקב 'לך נא אל הצאן' (כז ט), על כן איחר את הזכרת הצאן, כדי שלא להתגרות בו.

מעתה תמוה, מדוע כששלח לו את ה'דורון' שלח תחילה צאן כדכתיב (לב טו) 'עוים מאתים ותישים עשרים'. ומבאר רבינו בחיי' כאן קודם תפילה כאן לאחר תפילה. וז"ל, והנה לפי מה שכתבתי למעלה, שלא רצה לפתוח לו בצאן בפסוק 'ויהי לי שור וחמור', למה פתח עתה במנחה בעוים ותישים והרי מין הצאן הם וכו', והענין כי קודם שהתפלל תפלתו לא רצה שיפתחו לו המלאכים בלשון 'צאן', כי חשש פן יהיה בזה סיבה לעורר שנאה ומזכרת חובה להזכיר לו ראשונות, אבל עתה אחרי שהתפלל לא פחד ממנו כלל (ולא די שלא פחד להזכיר הצאן), אלא אדרבה פתח לו בעוים, כדי להודיעו, אם דעתך להלחם בי לא תוכל, שהרי קבלתי הברכות ע"י שני גדיי עזים, ואמר לי 'הוה גביר לאחריך' (כז ט), ולך אמר 'ואת אחיך תעבוד' (שם מ).

ועוד מצינו בכוחה הגדול של תפילה, ובחובה להאמין שהתפילה פועלת, דהנה איתא בגמ' (כתובות קד). שביום האחרון לחיי רבינו הקדוש, כשכבר היה קרוב ביותר ל... הכריזו רבנן תענית ועמדו כל העם בתפילה, ואמרו 'כל מאן דאמר נח נפשיה דרבי' (מי שיאמר שכבר רבי הסתלק מן העולם) ידקר בחרב', ולכאורה תמוה מה החטא הגדול באמירת נח נפשיה דרבי עד שדינו מיתה בחרב... ומבאר ב'שיטה מקובצת' (בשם רש"י מהדורא קמא), שידעו חכמים גודל כח התפילה ואפילו להחיות מתים, על כן רצו שיתפללו המון העם על רבי שישאר בין החיים, ותועיל התפילה להשאירו בהאי עלמא אפילו אם כבר יצאה נשמתו, אלא שחששו שאם יתפרסם שכבר 'לאחר מעשה' שוב לא יתפללו, כי לא מאמינים שבכח התפילה להחיות מתים, אף שבאמת מועיל אפילו להחיות מתים על כן הכריזו שכל האומר נח נפשיה דרבי ידקר בחרב, וממילא ימשיכו להתפלל מאין הפוגות בחזקת שהוא עדיין חי, ויפעלו בתפילתם להחיות מתים.

וכך מסביר המלבי"ם, את הפסוק 'בואו לפניו ברננה', לפי שבדרך העולם, אם באים לבקש נדבה מעשיר, לא באים בשמחה, רק אם נענים יוצאים בשמחה, אבל אצל הקב"ה שוודאי נענים, אז כבר בביאה יש רננה, כי יודעים שיתקבלו התפילות... (הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א, בשיעורו השבועי פר' וישלח).

ולסיום אמרה נאה ממזכה הרבים הרה"ג ר' אורי זוהר שליט"א: יש היום מושג של שלטון הכפירה "הכל שפטי", אומר הרב אורי זוהר ואני אומר "הכל פליל" [פליל - לשון תפילה, ויפלל פנחס].

<p>עלון פרשת וישב - תרומת מזכה הרבים הרה"ג ר' ישעיהו קראוס שליט"א לע"נ מרן רבינו ר' אהרן יהודה ליב כ"ח נח צנני זצוק"ל. ולהפיאת ר' אברהם בן שרל. חלק קטן מהעלון: תרומת משפחת תורת.</p>	<p>חברות מעין עולם הבא: נו - נח</p>	<p>ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל ענייני העלון ניתן לשלוח ל- 0548496676</p>	<p>הרומת להרשם להעלון ניתן לתרום בנידורים פלוס בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 150 ש"ח מצורף רבו חייבי הרבים להרשם מהמיל' להללך בבתי כנסת.</p>
--	--	---	--